

30. Zakonitost razvoja

1 Da se (Francija) zdaj na videz kaže kot varuhinja babilona, v resnici pa je njegova sovražnica, je kar prav, saj tako odvrča druge, še zelo babilonsko usmerjene države in njihove gospodarje, da bi z združeno močjo spet pomagali na prestol stari noči, in potem bi svoja ljudstva še bolj podjarmili kot kadar koli prej. Kajti o prostovoljni dobri volji do ljudstev pri teh starih gospodarjih še zelo težko govorimo. Da trenutno delajo v korist ljudstev, jih silijo razmere. Če bi te razmere lahko odpravili s kakršnimi koli zanje sprejemljivimi sredstvi, bi svojim ljudstvom takoj zapeli drugo, in to zelo žalostno pesem, in ljudje bi morali znova plesati tako, kakor bi piskala stara španska inkvizicijska piščalka, tega pa si gotovo nihče ne želi.

2 Odpraviti z enim zamahom vse zdajšnje razmere, ki so nekaj vmes med slabimi in dobrimi, bi pomenilo opustošiti dežele in ljudstva. Zato mora vse na tem svetu imeti svoj čas in svoj razvoj. Dokler mošt do konca ne povre in se torej z lastno dejavnostjo ne očisti vseh nečistoč, ni čistega in duhovnega vina.

3 Kdor si želi zgraditi novo in dobro stanovanje, starega ne sme uničiti, dokler ne konča novega; če bi takoj uničil staro, kje pa bi prebival, in kdo bi ga med graditvijo novega varoval pred vsakršno nadlogo? Zato je pametneje staro, četudi še tako razcapano in zakrpano suktnjo, za silo nositi tako dolgo, dokler se ne izgotovi nova, kot pa gol letati naokrog. In tako mora po Moji najboljši ureditvi zmeraj novo izhajati iz prejšnjega, če hoče biti trajno in trdno.

4 V času, ko sem na zemlji Svoj nauk dajal ljudem, je bilo poganstvo na vse strani razširjeno po vsej zemlji, in sicer v različnih oblikah in podobah, Moj nauk pa je bil samo svetla zvezda danica v veliki poganski noči. Zvezdo danico so kmalu in zlahka na gosto prekrili najgostejši nočni poganski oblaki, da so ljudje le tu in tam lahko uganili, kje naj bi bila. Nekateri so rekli: 'Poglej, tu je!', drugi pa 'Poglej, tam je!'. Zgodilo se je, da so kakšno drugo zvezdo imeli za zvezdo danico in jo zelo častili. In tako je tedanje močno poganstvo zvezdo danico zlahka zlilo in združilo s seboj, in ljudstvu, ki je spraševalo po zvezdi danici, o kateri je pogosto slišalo govoriti, sebe predstavilo kot edino pravo staro zvezdo danico.

5 Zakrita za oblaki in popačena zvezda danica je pred slepim ljudstvom tudi delala čudežna znamenja v Mojem imenu, ki je zgolj zamenjalo Zevsovo, ljudstvo je bilo zadovoljno, staro poganstvo pa se je tako ohranilo le z malenkostnimi spremembami. Toda Moj nauk so maloštevilni kljub preganjanju ohranili nedotaknjen. Plemenito seme, ki je padlo na rodovitno prst, se je dobro in trdno ukoreninilo, pognalo in rodilo dobre sadove, čeprav na skrivaj, slepe oči babilonske vlačuge jih niso opazile.

6 Iz zvezde danice je postalo sonce, ki zdaj v celoti vzhaja, in poganski oblaki tega sonca ne bodo nikoli več toliko prekrili, da bi celo tisti, ki slabo vidi, lahko zamenjal dan za noč.

7 Svetloba Mojega bliska je postala mogočna, in poganska noč je nikoli več ne bo

zakrila. Kako, sem v tem nota bene jasno povedal (297. zvezek Velikega Janezovega evangelija v izvirnem zapisu Jakoba Lorberja, opomba založbe Lorber Verlag)

8 In tako naj v tem zvezku končam tako, da vsakega Svojega prijatelja povabim, naj to ne samo prebere, temveč si to tudi vzame k srcu in verjame, da sem to Svojim prijateljem razkril Jaz sam iz Svoje svobodne milosti, v tolažbo srca in za razsvetlitev razuma duše, za to pa ne zahtevam ničesar razen vaše pristne ljubezni in žive vere.

9 Kdor želi in more Mojemu zemeljsko zmeraj revnemu in zdaj tudi že staremu hlapcu (Lorger op. prev.) storiti kaj posebnega iz ljubezni do Mene, mu bom to zelo kmalu večkratno poplačal, amen! To pravim, Jaz, ki sem Gospod, večno življenje in resnica.

10 In zdaj v naslednjem zvezku spet k evangeliju! Še pol dneva bomo v Genezaretu, potem pa se bomo na hitro odpravili skozi deset mest.

[Jakob Lorber](#)
[Janezov veliki evangelij](#)
[knjiga 10](#)